

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCLXXXVI. Adulter fratris ex sponso.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

CCLXXXV.

Imperator exulis filius.

PRÆMIUM VICTOR IMPERATOR ACCIPIAT. Imperator
cujus pater in exilio quinquennii erat, vicit: aliud præmium petiit:
reversus pater post quinquennium abdicat.

S E R M O.

*Pater hic & honestus & miser est, ut qui exul filium Imperato-
rem habeat. Quæstio, an quinquennii illius, quo pater exulavit, filio
sit ratio reddenda.*

D E C L A M A T I O.

Colorate adfert quidem iste tale patrocinium, ut me
neget exulem fuisse. Sed timuit ne si ego essem re-
vocatus, transferretur imperium.

CCLXXXVI.

Adulter fratris ex sponso.

ADDICARE ET RECUSARE LICEAT. RAPTA RAPTORIS
AUT MORTEM OPTET, AUT NUPTIAS. Peregrinantis qui-
dam fratris sponsam rapuit: puella deprecante patre, raptoris nuptias
optavit. Juvenis, reversum fratrem ut in adulterio deprehensum,
cum pro illo pater deprecaretur, occidit, abdicatur.

S E R M O.

*An omnia, quæ adversus voluntatem patrum admissa sunt, de-
beant abdicatione puniri: an propter id debeat abdicari, quod lege
fecerit.*

D E C L A M A T I O.

Feliciores patres sic irasci solent, Nihil non facere de-
buiisti secundum meam voluntatem: objicio tibi munus
lucis: jactat se potestas illa patrum, etiam in magistratus,
etiam in victores: non exigo tamen, ut facias, quod jubeo:
peto,

I Qui per imprudentiam hominem occiderant, quinquennium exulabant. ita ergo filius excusat factum, quia proprie exilium non est, quod temporale est. Igitur aliud ex lege viri fortis optare maluit, quam patris sui reditum, quia alioqui certus est. *Ærodius.*

peto, ut facias, quod rogaverim. Quod si certe non sufficeret ad abdicationem, multum proficeret ista defensio, non dicit, tanquam patri, oportuit facere, sed, Licuit mihi, tanquam alieno. Lex est quæ permittat adulterum cum adultera occidere. ¹ Sic agam hoc, tanquam cædis causam: quod si facerem, ignosceretur mihi. Major sit eorum libertas, ² qui matrimonia junxerunt, qui per vota venerunt: vos vero qui nuptias facitis in pœnam, ad quos uxores per licτόrem deducuntur, id vindicare non potestis, quod sic impetratis. Sed ut omnia prætermittam, ³ nihil præter animum patris æstimare debuisti. Cæteris forsitan defendi legibus possis: ea, quæ ad patris te obligavit voluntatem, exui non potes. Abdico te vel quod unicum, vel quod alterum perdidisti. Eligat ipse, qualem sortiri vellet patrem, mitem an fortem. Det mores, dum custodiat quos dederit, cum adulteros occideris, necesse habes severum patrem sortiri. Abdico raptorem, necdum dico, cujus: hoc certe dico, rapuisti virginem, pacis faciem turbasti, fecisti propter quod juste occidi posses. Adisti me præterea, & propter te sollicitus fui: quod erat gravissimum, necesse habui rogare. Si rapuisti fratris tui sponsam, non sufficit severitas, non sum iracundus, non est hæc vulgaris libido, sed incestus. Tu expugnare absentem fratrem ausus es, & fecisti ut videretur puella
parum

¹ Sic agam hic tanquam cædis causam.] Hic mihi suspectissimus locus est. Agnoscit qui abdicatur, non tantum hoc scelus fuisse, ut graviore scelere, videlicet parricidio vindicandum esset. Dicit ergo pater, hic se tanquam cædis causam agere, & tanquam ob eandem filium abdicare, quem & si revera hujus delicti nomine accusaret, filii alterius obitum acerbe ferenti, merito ignoscendum esset. Patiuntur verba hanc interpretationem: sed sequentia tale quid desiderant, Lex est quæ permittat adulterum cum adultera occidere: non possum igitur in fratre cædis causa esse, quæ in alio perpetrata mihi non imputaretur. At major sit, &c. *Ærodius.*

² Qui matrimonia junxerunt.] Fortasse: qui patrimonia junxerunt. Ut Decl. 247. patrimonium jungendum. Gronovius.

³ Nihil præter animum præsens æstimare debuisti.] Hoc est, cum ita rapueris, & nuptias ejus male impetraris, quæ alii & fratri pacta uxor esset, quamvis postea adulterum cum adultera deprehenderit, animum potius quam factum æstimare debuisti, se quasi suo jure & legitime amplexantium, non ut tibi injuriam facerent, thorum violarent. *Ærodius.*

parum pudice fecisse. Quid respondes? quid dicis? solent ista sic defendi, Juvenis erravi, & amore lapsus sum. Vis igitur ignoscere? nihil est gravius, ¹ impositam severitatem personæ detrahi. Do vitis veniam, habes patrem lenem, mitem, sceleribus ignosco. Redde rationem, cur nunc tu occideris fratrem, quod tantum scelus inveniri potest, quod parricidio vindicandum sit? Ubi sunt illa præcepta quibus monebam, ² ut concordessent fratres? parum est dicere, voluisti occidere, potuisti, non diriguit mens, non soluta dextera est? non obstupuisti propius scelerem admoto? Sed qua causa occidisti? violaverat matrimonium: adjice, frater, non contingeret tibi sic agere quasi marito. Tu enim profecto nocens qui sponsam abduxisti, sic amantem, nunc intelligo quantam injuriam fecerim puellæ, quæ coacta est te habere maritum, cum altero carere non posset. Acrius incalescunt ignes legitimi, utique cum inciderunt in rudes animos. Deprehendisti in adultério, si ullus in te pudor est, maritus fuerat si per te liquisset.

CCLXXXVII.

Fortis filius proditionis rei.

Proditionis reus citatus est, qui duos filios habebat: ex quibus alter fortiter fecit, alter deseruit. Petit pater à filio, ut abolitionem judicii peteret, ille fratris vitam petiit, & adfuit patri, absolutus pater abdicat filium. ille CD.

S E R M O.

An quicquid pater voluit, filio facere necesse sit, an viro forti: an abdicari propter premium possit.

D E C L A M A T I O.

DUO hæc, ut opinor, objicis mihi pater, & quod defertoris vitam optaverim, & quod abolitionem judicii non

¹ Impositam severitatem personæ.] Con-
jiciebam: nihil est gravius, quam imposi-
tam severitatis personam detrahere. Gron.

² Ut concordessent fratres.] Videtur
fuisse: ut concordessetis fratres. Idem.